

ἐν εἶδει σεγμάτων ἐπὶ τοὺς ὄνους ἐπανερχονται· διότι ἄνω τὸν ποταμὸν κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ δύνανται νὰ πλεύσωσιν ὡς ἐκ τῆς ὁμῆς τοῦ ῥεύματος, ἕνεκα τοῦτου τὰ πλοῖα οὐχὶ ἐκ ξύλων, ἀλλ' ἐκ διφθέρας κατασκευάζουσιν. ἐπανελθόντες δὲ ἄλλα πλοῖα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καμίνουσι. Τὰ μὲν λοιπὸν πλοῖα αὐτῶν τοιαῦτα εἰσὶν· ἐνδυμασίαν δὲ ἔχουσι τὴν ἐξῆς· χιτῶνα ποδήρη ἐκ λινοῦ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπενδύτην μάλλινον μετὰ λευκοῦ χλανιδίου· ὑποδήματα δὲ ἔχουσι παρόμοια μὲ τὰς τῶν ἀρχαίων Βοιωτῶν ἐμβάδας. Ἐπειδὴ δὲ τρέφουσι κόμην τὰς μὲν κεφαλὰς δένουσι μὲ διάδημά τι, ὅλον δὲ τὸ σῶμα ἀλείφουσι μὲ ἀρώματα. Πρὸς τοῦτοις δὲ ἕκαστος αὐτῶν φέρει ἐπὶ τοῦ προσώπου σφραγίδα, εἰς τὰς χεῖρας σκῆπτρον· ἐφ' ἑκάστου δὲ σκῆπτρου ὑπάρχει πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἢ ἀστὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· διότι διὰ νόμου δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ κρατῶσι μὴ πεποικιλμένον σκῆπτρον. Οὗτος λοιπὸν εἶναι καὶ ὁ περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καλλωπισμός.

Εἰς Αἴγους.

ΟΙ ΜΑΜΕΛΟΥΚΟΙ

Ἡ λέξις Μамелούκος σημαίνει αἰχμάλωτος, ὠνομάσθη δὲ οὕτω στρατιωτικόν τι γένος, ἰσχυρότατον γενομένον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐπὶ τέλους καταλαβὼν καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον διατηρήσαν τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας ταύτης.

Δύο γένη Μамелούκων ὑπῆρξαν ἐν Αἰγύπτῳ· οἱ μὲν ἦσαν κάτοικοι τῆς Καψάκης, οἵτινες, δουλωθέντες ὑπὸ τῶν Μογγόλων, ἐπωλήθησαν εἰς ἐμπόρους Σύρους καὶ ἀπῆχθησαν εἰς Αἴγυπτον. Ὁ Σουλτάνος Νοδιεμεδὶν τοὺς ἠγόρασεν, ἀνέθρεψε τὰ τέκνα αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας εἰς τινα παράλιον πόλιν (ὅθεν καὶ ὠνομάσθησαν Βαχαρίται, ὅ ἐστι, παρὰ λιῶται,) καὶ συνεκρότησεν ἀπ' αὐτῶν τὴν φρουράν του. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀνήχθησαν εἰς τὰ πρῶτα τοῦ βασιλείου ἀξιώματα καὶ τελευταῖον καταστήσαντες ἐκπτωτον τοῦ θρόνου τὸν Σουλτάνον Ἀλμοδόνιον, προεχειρήσαντο ἕνα μετὰ τῶν, τὸν Ἰδῆγην. Διεφύλαξαν δὲ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αἰγύπτου οἱ Βαχαρίται Μамелούκοι ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ἑξ ἔτη, μέχρι τοῦ 1382, ὅτε ἐξελάθησαν ὑπὸ τῶν Κιρκασίων Μамелούκων, οἵτινες ὀνομάζονται καὶ Ῥοργίται. Τὸ δεύτερον τοῦτο γένος τῶν Μамелούκων ἐδέσποσε τῆς Αἰγύπτου μέχρι Σελίμη τοῦ Α', ὅστις τῷ 1517 ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῆς καὶ ἀπαγχονίσας τὸν Μамелούκον δυνάστην, κατέστησε τὴν γῆν τῶν Φαραῶ ἐπικρασίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Τί γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ.

Πᾶν ὅ,τι βλέπετε ἐν τῷ δένδρῳ ἢ τῷ φυτῷ γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ. Ὁ φλοιός, τὸ ξύλον, τὰ ἄνθη, ὁ

καρπός, γίνονται ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ρίζα ἣτις ἐκμυζᾷ τὸν χυμὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ.

Εἶναι παράδοξον ὅτι τοσαῦτα διάφορα πράγματα δύνανται νὰ γίνωνται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Εἶναι παράδοξον ὅτι ὁ ἀνώμαλος φλοιός καὶ τὸ σκληρὸν ξύλον δύνανται νὰ γίνωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὡς καὶ τὸ ὠραῖον ἄνθος καὶ ὁ θελκτικός καρπός. Θεωρήσατε ἄνθος τι τῆς μηλέας, εἴτα δὲ ἐμβλέψατε εἰς τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου, καὶ σκεφθῆτε ὅτι ταῦτα γίνονται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ· μόλις δύναται τις νὰ πιστεύσῃ τοῦτο. Πόσον παράδοξον εἶναι νὰ σκεφθῇ τις ὅτι αἱ αἰχμηραὶ ἀκάνθαι τῆς ῥοδιάς γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ ὅστις ποιεῖ τὰ μαλακά, ὁμαλὰ καὶ ὠραῖα φύλλα τῶν ῥόδων!

Ἐάν τις σᾶς ἔλεγεν ὅτι ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ πλίνθον καὶ τεμάχιον ἐριούχου μὲ σχήματα ἐξ ὠραίων χρωμάτων ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης θὰ ἐλέγετε ὅτι εἶναι μωρός. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τοσαύτη διαφορὰ μετὰ τῆς πλίνθου καὶ τοῦ ἐριούχου ὅση ὑπάρχει μετὰ τῷ τραχέως φλοιῷ καὶ ἄνθους ποιηθέντος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Ὁ Δημιουργὸς ποιεῖ ἐν τοῖς κοινοτάτοις τῶν φυτῶν καὶ δένδρων ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ πράξῃ κατ' οὐδένᾳ τρόπον.

Ἐπάρχουσι τίνα ἐκ τοῦ χυμοῦ ποιούμενα περὶ ὧν οὐδὲν εἰσέτι εἵπομεν. Ἐπάρχουσι πολλὰ πικρά καὶ γλυκὰ καὶ ξυνὰ πράγματα γινόμενα ἐκ τοῦ χυμοῦ. Ἐνίοτε γλυκὰ καὶ πικρά πράγματα γίνονται ὁμοῦ ταυτοχρόνως ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Τοῦτο βλέπομεν ἐν τῷ πορτογαλλίῳ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, ὅστις ἔρχεται ἐπὶ τὸ πορτογαλλίον διὰ τοῦ στελέχους γίνονται ὁ γλυκὺς χυμός καὶ ὁ ὀξύς καὶ πικρὸς φλοιός.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ σακχαροκαλάμου· τοῦτο ἔχει τὸ σχῆμα τῶν καλάμων τοῦ στάχυος· τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ ὅστις ἔρχεται ἐντὸς τῶν σωλήνων τοῦ καλάμου ἐκ τοῦ ἐδάφους. Ὁ κάλαμος ὅθεν εἶναι πράγματι κατὰ στήμα σακχαροποιεῖς, ὁ ἄνθρωπος δὲν ποιεῖ τὸ σάκχαρι ἀλλὰ γίνεται δι' αὐτὸν ἐν τῷ καλάμῳ. Ὁ χυμός οὗτος εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον σάκχαρι καὶ ὕδωρ. Τὸ λεγόμενον ὅτι κατασκευάζεται τὸ σάκχαρι δηλοῖ ὅτι τοῦτο χωρίζεται ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἄλλων πραγμάτων μεθ' ὧν εἶναι ἀναμειγμένον ἐν τῷ καλάμῳ.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ καλάμου ὥδε πως. Ὁ κάλαμος κόπτεται εἰς τεμάχια, καὶ ταῦτα τίθενται ἐντὸς μύλου ἐν ᾧ θλίβονται μετὰ ξιδηρῶν κυλίνδρων. Τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τῷ μύλῳ ἐκθλιβόμενον χύνεται ἐντὸς μεγάλης δεξαμενῆς ἢ σωλῆνος ἐν τῷ βραστηρίῳ. Τότε τίθεται ἐντὸς λεβήτων καὶ βράζεται. Ἐν τῇ βράσει ταύτῃ τὸ ὕδωρ ἐκχύνεται εἰς ἀτμόν, ἀλλὰ τὸ σάκχαρι μένει. Ὅταν βρασθῇ μετριοῦ ἀπομείνη τὸ ἐκχύλισμα τίθεται εἰς μεγάλα ξύλινα δοχεῖα πρὸς ψύξιν· ἐν αὐτοῖς τὸ ἐκχύλισμα γίνεται σάκχαρι, διότι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕδατος ἐξατμίζεται.

Τὸ μέσον δι' οὗ τὸ σάκχαρι γίνεται ἐντελὲς λευκὸν λέγεται ὅτι ἀνεκαλύφθη κατὰ παράδοξον τρόπον.